

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 23.12.2016
Čj. MSP-322/2016-OJD-SPZ/6
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. S.H. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Městského soudu v Praze sp. zn. 43T 12/99

V trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 43T 12/99 podávám podle § 266 odst. 1 trestního řádu ve prospěch obviněného S. H.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015 sp. zn. 43T 12/99, které nabylo právní moci téhož dne, tedy dne 8. 10. 2015.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24.5.2006 sp. zn. 43T 12/99 byl S.H. uznán vinným ze spáchání skutku spočívajícího v tom, že

dne 28.8.1997 kolem 22.40 hod. na křižovatce ulic Královské a Rybné v Praze 1 s dalšími dvěma dosud neztotožněnými pachateli z jedoucího vozidla zn. Mazda, stříbrošedé barvy 929, SPZ „D“, WUN-UM 109, za použití automatické pušky AGRAM 2000 bez výrobního čísla opatřené tlumičem z důvodu krevní msty střílel na poškozeného H.X. a to tak, že vystřílel na poškozeného ze zbraně 22 střel ráže 9mm, přičemž poškozený byl zasažen celkem 14 střelami do různých oblastí těla, střely mířené do hlavy v oblasti mozku, v oblasti nitrohrudních orgánů, v oblasti břicha byly smrtelné pro poškozeného, v důsledku nichž na místě zemřel, nebylo možno mu poskytnout jakoukoliv pomoc a poté obviněný se svými spolupachateli z místa činu odjel předmětným vozidlem a následně použité vozidlo se samopalem zn. AGRAM 2000 ráže 9 mm Luger bez výrobního čísla a pistoli zn. STAR, ráže 9 mm Luger, v.č. 1743198, ponechal odstavené poblíž Masarykova nádraží v Praze 1.

Toto jednání bylo soudem právně kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák., ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, úč. do 31. 12. 2009. S. H. byl za tento trestný čin odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 let se zařazením pro účely jeho výkonu do věznice se zvýšenou ostrahou, trestu vyhoštění na dobu neurčitou a dále k trestu propadnutí věci – samopalu AGRAM 2000 ráže 9 mm Luger bez výrobního čísla a pistole zn. STAR, ráže 9 mm Luger se zásobníkem v.č. 1743198.

Trestní stíhání obv. H. bylo po celou dobu vedeno formou řízení proti uprchlému ve smyslu § 302 a násl. trestního řádu. Obhájcem mu byl ustanoven advokát JUDr. J.V., jenž obhajobu skutečně vykonával. Písemné vyhotovení rozsudku bylo obhájci doručeno dne 13. 6. 2006 a státnímu zástupci již dne 9. 6. 2006. Odvolání žádnou z oprávněných osob podáno nebylo, a proto rozsudek nabyl právní moci dne 22. 6. 2006.

Obv. S.H. byl 3.7.2015 v Albánii omezen na osobní svobodě na základě mezinárodního zatýkacího rozkazu vydaného dne 31.8.2009 Městským soudem v Praze pod sp. zn. 43T 12/99. Albánskými orgány bylo rozhodnuto o vydání jeho osoby do České republiky, k čemuž fakticky došlo dne 5.8.2015, kdy zároveň započal v ČR vykonávat předmětný trest odnětí svobody. Dne 14.8.2015 bylo Městskému soudu v Praze doručeno oznámení advokáta JUDr. P.R. o převzetí obhajoby obv. S.H. v dané věci společně s plnou mocí udělenou mu k tomuto bratrem obviněného H.H.. Soud posléze zaslal rozsudek s překladem do albánského jazyka obviněnému a zároveň jej taktéž i v albánštině poučil o právu navrhnout podle § 306a odst. 2 trestního řádu zrušení rozsudku a nové provedení hlavního líčení. Tyto písemnosti byly jmenovanému doručeny dne 14.9.2015. Nedošlo ovšem k jejich odeslání obhájci JUDr. R., jenž tak rozsudek neměl k dispozici. Tento obhájce dne 23.9.2015 zaslal Městskému soudu v Praze písemnost označenou jako žádost o nové projednání věci, v níž požádal „o znovu projednání této věci tak, aby soud znovu provedl dokazování a znovu ve věci rozhodl“. Poukázal na to, že podání činí z procesní opatrnosti, když mu dosud nebyl doručen rozsudek.

Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 8.10.2015 sp. zn. 43T 12/99 podle § 306a odst. 2 trestního řádu a contrario rozhodl o tom, že se neruší pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24.5.2006 sp. zn. 43T 12/99 a nebude konáno hlavní líčení v rozsahu dle § 306a odst. 1 tr. řádu. Odůvodnil tento postup tím, že dříve zmíněné podání obhájce JUDr. R. bylo odesláno dne 23.9.2015, čili až po uplynutí zákonné lhůty určené v § 306a odst. 2 trestního řádu.

Stížnost podaná obviněným prostřednictvím jeho obhájce byla zamítnuta usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11.12.2015 sp. zn. 7To 119/2015 podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. řádu jako nepřijatelná. Napadené usnesení proto nabylo právní moci v den jeho vydání, tedy dne 8.10.2015.

Obiter dictum ovšem druhostupňový soud v odůvodnění uvedl, že napadené rozhodnutí prvoinstančního soudu je věcně chybné. Městský soud v Praze podle něj porušil právo na obhajobu obviněného, když rozsudek nedoručil obhájci, ačkoliv ten do spisu v rozhodné době založil plnou moc opravňující jej k obhajobě. Lhůta stanovená v § 306a odst. 2 tr. řádu je tak podle názoru stížnostního soudu stále otevřena.

S prezentovaným právním názorem Vrchního soudu v Praze se po seznámení se spisovým materiálem ztotožňuji, neboť mám za to, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8.10.2015 sp. zn. 43T 12/99 byl porušen zákon v neprospěch obviněného S.H., a to v ustanovení § 62 odst. 2 trestního řádu, resp. § 12 odst. 7 tr. řádu ve vztahu k ust. § 306a odst. 2 tr. řádu.

Podle § 62 odst. 2 trestního řádu platí, že má-li obviněný obhájce a poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, doručuje se písemnost pouze obhájci nebo zmocněnci, pokud zákon nestanoví jinak. Má-li však obviněný, poškozený nebo zúčastněná osoba něco osobně vykonat, doručuje se písemnost i jim.

Podle § 12 odst. 7 trestního řádu platí, že pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.

Podle § 306a odst. 2 trestního řádu platí, skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, již je Česká republika vázána.

Městský soud v Praze se však těmito ustanoveními při svém rozhodování důsledně neřídil. Ačkoliv mu v době zaslání rozsudku s poučením ve smyslu § 306a odst. 2 tr. řádu obviněnému (kterým je zde s přihlédnutím ke znění § 12 odst. 7 tr. řádu i pravomocně odsouzený) bylo známo, že ten má zvoleného obhájce JUDr. P.R., přesto tomuto obhájci rozsudek s poučením dle § 306a odst. 2 tr. řádu nedoručoval. Ustanovení § 62 odst. 2 tr. řádu ve spojení s § 12 odst. 7 tr. řádu a následně i § 306a odst. 2 tr. řádu proto vydáním napadeného usnesení ze dne 8.10.2015 sp. zn. 43T 12/99 porušil, když rozhodl o nezrušení rozsudku za situace, kdy lhůta podle § 306a odst. 2 tr. řádu nejen dosud neuplynula, nýbrž ještě ani nezačala běžet. Na tom nemění nic ani fakt, že dne 21.9.2015 udělil obv. H. plnou moc ke své obhajobě advokátovi JUDr. T.S., jenž tuto prostřednictvím substituta založil do spisu pravděpodobně dne 27.10.2015.

Považuji za vhodné poukázat na náleží Ústavního soudu ze dne 31.3.2004 sp. zn. I. ÚS 669/03, podle něhož ustanovení § 306a odst. 2 tr. řádu upravující možnost uprchlého podat návrh na zrušení předchozího pravomocného rozhodnutí, které bylo učiněno v jeho nepřítomnosti, má funkci opravného prostředku sui generis, i když to zákon výslovně neuvádí. Právo na právní pomoc zaručené čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a od něj se odvozující právo na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 Listiny náleží nejen obviněnému nebo obžalovanému, ale také odsouzenému.

Jestliže je tedy návrh na zrušení rozsudku učiněný ve smyslu § 306a odst. 2 tr. řádu označován za opravný prostředek svého druhu, pak je nepochybné, že je nutné nejen obviněnému (pravomocně odsouzenému), ale i obhájci doručit rozsudek, vůči němuž je takový opravný prostředek možno podat. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že svým rozhodnutím Městský soud v Praze porušil zákon v neprospěch obviněného, když nesprávně aplikoval, resp. opomněl aplikovat ust. § 62 odst. 2 tr. řádu ve spojení s § 12 odst. 7 tr. řádu upravující doručování písemností obhájci obviněného, jímž je i odsouzený, v důsledku čehož vydáním

napadaného usnesení porušil také ust. § 306a odst. 2 tr. řádu, neboť rozhodl o nezrušení rozsudku kvůli údajnému zmeškání lhůty pro podání návrhu ke zrušení směřujícího, přestože ve skutečnosti lhůta zmeškána být nemohla. Je proto třeba zrušit jeho výše uvedené rozhodnutí a umožnit tak další zákonný postup v trestním řízení, tedy doručení odsuzujícího rozsudku se zvláštním poučením obhájci či obhájcem obviněného.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8.10.2015 sp. zn. 43T 12/99 byl porušen zákon v neprospěch obviněného S. H., a to v ustanoveních § 12 odst. 7 tr. řádu a § 62 odst. 2 tr. řádu ve vztahu k ust. § 306a odst. 2 trestního řádu,
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení zrušil a zrušil také všechna rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 1/2017](#)